

INHOUD

	De geheime machine	7
	Een andere wereld	17
	De Fluistersteen	27
	Pesters	33
	Het gigantische wezen	39
	Het kasteel	45
	De eerste ontdekking	49
	De ridders van de ronde tafel	51
	De torenkamer	57
	Het plan	61
	Operatie Excalibur	65
	Het zwaard kiest	71
	De terugreis	79
	Weer thuis	83
	Nieuwe dagen	85

PESTERS

Eén week geleden
De lucht boven de speelplaats is zwaar en grijs,
alsof de wolken iets verbergen dat niet gezegd
mag worden.

Zodra ik de schoolpoort binnenstap, voel ik het al.

Vandaag is geen gewone dag.

En dan hoor ik die stem.

Die irritante, harde stem die altijd precies weet hoe hij me
kleiner kan maken dan ik ben.

‘Hé jij, dromer! Sta je daar te staren? Of kijk je naar míj?’

Kas.

Altijd Kas.

Mijn mond wordt droog. ‘Eh... nee,’ mompel ik, zoals
altijd. Ik kijk naar de grond, naar de oude tegels waar
stukken mos tussen groeien en friemel met mijn schoen
het mos eruit. Wie zou deze tegels hier ooit gelegd
hebben, vraag ik me af.

‘Die tegels liggen hier al vijfenvijftig jaar,’ fluistert een

OPERATIE EXCALIBUR

We hebben geen flauw idee wat redies zijn, laat staan waar ze zich bevinden, maar we volgen Maya. Wat is ze snel!

Trap af, trap op, nog een trap af, over de binnenplaats en weer een trap op. Onze harten bonzen wanneer ze eindelijk stilhoudt.

‘Hier houdt de kolonie zich meestal schuil,’ zegt ze, en wijst naar de afgebrokkelde torentrap, dezelfde trap waarlangs we eerder het kasteel zijn binnengeslopen.

‘Kolonie?’ vraag ik, hijgend.

Ze haalt een paar grote stenen weg, kijkt in de opening en fronst.

‘Waar zijn ze nu toch? Meestal zijn ze hier!’

‘Kijk daar!’ roept Mauro, wijzend naar de lucht.

Hoog boven ons cirkelt de mirzel. Hij draait zijn hoofd en laat zijn gigantische rode oog zien, als een knipperend baken. Dan richt hij dat oog naar de avondzon die bijna achter de horizon verdwijnt. De stralen weerkaatsen in zijn glanzende oog en vormen een felle lichtbundel op

